

ОСВІТА В ЧАСІ І ПРОСТОРИ

БОРИСОВА С.В.,

доцент кафедри технології виробів легкої промисловості та дизайну
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»,
кандидат педагогічних наук, доцент

УДК 378:811

ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ВИВЧЕННЯ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ

У статті поданий аналіз формування художньо-естетичної культури студентів на заняттях з вивчення народної творчості як складової процесу ознайомлення з творами декоративно-ужиткового мистецтва.

Ключові слова: художньо-естетична діяльність, народна творчість, декоративно-ужиткове мистецтво, методика викладання.

В статті проведено аналіз формування художественно-эстетической культуры студентов на занятиях по изучению народного творчества как составляющей процесса ознакомления с произведениями декоративно-прикладного искусства.

Ключевые слова: художественно-эстетическая деятельность, народное творчество, декоративно-прикладное искусство, методика преподавания.

In the article the author analyzes the formation of artistic and esthetic culture of students on the lessons for the study of folk arts as a component of the process of making the students acquainted with the works of arts and crafts.

Keywords: artistic and aesthetic activities, folk art, teaching methods, arts and crafts.

Постановка проблеми. Сучасні філософи зазначають, що людство поступово входить у фазу постмодерну з формуванням оновленої системи цінностей. Більшість дослідників, як свідчать публікації останніх років, схилиються до того, що в системі цінностей постмодерна перевага віддається не економічним досягненням, а вільному індивідуальному вибору, самореалізації та якості життя. Джерелом гуманістичних цінностей вважається почуття екзистенціальної безпеки. Проблему художньо-естетичного виховання молоді доцільно розглядати в межах значення декоративно-ужиткового мистецтва в житті людства.

Відомий філософ Ернст Кассіер (1874-1945) досліджував місце та роль культури в житті людства. На його думку, культура є квінтесенцією людського існування, її зміст пов'язаний з формоутворюючими принципами та системами символів. Символ він тлумачив як форму самопізнання людського духу, що має різні прояви: мова, міф, мистецтво, наука тощо. Саме тому важливою функцією декоративно-ужиткового мистецтва стає інформаційно-комунікативна, за допомогою якої відбувається передача та збереження символів культури від покоління до покоління, від етносу до етносу. Людина, яку Е. Кассіер сприймає як «тварину, що створює символи», насправді починає існувати у породженому її символічною творчістю світі символів.

Культуру, як описує Е. Кассіер у книзі «Філософія символічних форм», утворюють дві складові: 1) символіка культурних форм; 2) діяльнісний активний початок людини. Саме по собі естетичне ставлення людини до світу не має власного предмета, воно є універсальним ставленням до всього, що оточує людину, а тому естетичні знання і вміння не є чимось самостійним, вони виступають як аспект всіх знань і вмінь [1].

Реалізація принципу введення в самотутні культурні світи вимагає поставити нові завдання у сфері виховання молоді у вищій школі. Змінилися установки в художньо-естетичному вихованні. Від завдань розуміти мистецтво, вони перетворились на більш складні та пов'язані зі здатністю творити прекрасне у навколишній дійсності, праці, мистецтві, у повсякденному житті.

Аналіз останніх досліджень. Необхідність розв'язання проблеми підготовки майбутніх учителів до реалізації завдань художньо-естетичного виховання молоді викликана незадовільним станом їх підготовки у вищих навчальних закладах, окремі аспекти якої розкриті у теоретичних дослідженнях (В. Борисова, Є. Зеленова, Г. Шевченко). Однак підготовці майбутніх учителів технологій до художньо-естетичної діяльності не приділялось належної уваги. Це зумовило актуальність теми дослідження.

Метою статті є розкриття специфіки підготовки майбутніх учителів технологій до художньо-естетичного виховання учнівської молоді.

Виклад основного матеріалу статті. Під системою художньо-естетичного виховання розуміється живий, цілеспрямований, організований і контрольований процес розвитку, виховання художньо-естетичної культури особистості, побудований на основі реалізації сукупності методологічних принципів. Культуротворча функція вищої освіти полягає в тому, що сучасна молода людина має набути особистісних якостей, відповідних до нових форм життя, її розум має бути креативним, творчо-естетичні здібності мають стати правилом, а не винятком, а свідомість має стати гнучкою й адаптивною [2, с. 12-13].

Основним структурним елементом системи художньо-естетичного виховання є особистість, оскільки мета, завдання, специфічні методи формування художньо-естетичної культури орієнтовані на естетичний і загальний розвиток особистості, збагачення її у педагогічному процесі з урахуванням індивідуальних і психологічних особливостей студентів.

Однією з провідних підсистем художньо-естетичного виховання є навчально-виховний процес вищого навчального закладу. Дисципліни, що викладаються у вищому навчальному закладі, роблять у цю підсистему свій внесок і водночас тісно пов'язані між собою як її елементи. Керівну роль у забезпеченні педагогічної цілеспрямованості цього процесу відіграє викладач.

Наступна підсистема – позааудиторна діяльність студентів, пов'язана з навчальною діяльністю. Особливе місце в ній належить спеціальним курсам, науковим гурткам. Функціонування цієї підсистеми передбачає необхідність використання творчого підходу до будь-якого виду праці студентів, форм і методів пробудження їх інтересу до художньо-технічної творчості.

Важливою підсистемою є також художньо-естетичні впливи засобів масової комунікації (преса, радіо, телебачення, кіно), сім'ї, мікросередовища студентів. Контроль з боку вищого навчального закладу за діяльністю елементів виявляється у вивченні й аналізі впливів, ступені сформованості у студентів естетичного ідеалу, смаку, критичної оцінки естетичної інформації, художніх інтересів і потреб у галузі мистецтв, мотивів спілкування з ними.

Таким чином, функціонування системи формування художньо-естетичної культури ефективно здійснюється тоді, коли вона діє не

ізолювано, а включається у комплекс усієї навчально-виховної роботи навчального закладу і здійснюється за допомогою цілеспрямованого педагогічного керівництва.

Когнітивний психолог Abigail Housen з середини 1970 років проводила дослідження, в результаті якого дійшла висновку про те, що заняття різними видами декоративно-ужиткового мистецтва, під час яких відвідуються музеї та виготовляються вироби власними руками, призводять до змін у естетичній сфері. Abigail Housen запропонувала метод аналізу естетичної думки й визначила п'ять різних моделей мислення про мистецтво, яке вона описала як естетичні етапи.

Ці естетичні етапи ми використали при конструюванні методики викладання курсу «Історія та морфологія народної творчості з практикумом». Вони стали складовими процесу ознайомлення студентів з творами декоративно-ужиткового мистецтва.

I етап. Обговорення асоціацій. Використовуючи свої почуття, спогади й особисті асоціації, студенти роблять конкретні зауваження з приводу творів декоративно-ужиткового мистецтва, з якими вони знайомилися під час лекції із використанням мультимедіа. Під час розгляду презентацій ми звертали увагу на судження на основі того, що відомо й те, що сподобалося. Емоційне забарвлення питань і зауважень студентів дозволяло діагностувати ступінь входження студентів у твори мистецтва.

II етап. Інтегральний. На цьому етапі обговорюється технологія виготовлення виробів. Техніки виконання й їх особливості. Звертається увага на підбір матеріалів і інструментів. На цьому етапі студенти зважають на майстерність виконання виробів, особливості техніки.

III етап. Декодування. На цьому етапі студентам пропонуються завдання, під час виконання яких студенти повинні визначити стиль і напрям роботи, історичний період. Декодування виробу відбувається з використанням джерел з бібліотеки й мережі Інтернет з метою отримання фактів і цифр.

IV етап. Пояснювальний. На цьому етапі формується критичне мислення. Кожна нова зустріч з твором мистецтва надає можливість для нових порівнянь, розуміння і збагачення досвіду.

V етап. На цьому етапі важливим є емоційне ставлення до творів мистецтва. Емоційне ставлення до творів декоративно-ужиткового мистецтва треба виховувати, розвиваючи смак від елементарних визначень ставлення «подобається» і «не подобається» до оволодіння розгорнутими оцінками.

На сприйняття й оцінку того чи іншого виробу впливає величезна кількість факторів: вік, настрої

людини, наявність поруч людей (близьких, незнайомих), місце. Оскільки кращим засобом виховання емоцій є залучення особистості до багатосторонніх стосунків із середовищем, прилучення до активної діяльності, то й кращим засобом підготовки до реалізації завдань художньо-естетичного виховання також слід визнати безпосереднє залучення студентів до процесу художньої творчості.

Безпосереднє залучення студентів до вивчення історії та морфології народної творчості, опанування різними видами декоративно-ужиткового мистецтва покладено в основу формування художньо-естетичної культури студентів. Цілісність сприйняття дозволяє оцінити зміст предмета (явища) через форму, відчути його досконалість (чи недосконалість). Повноцінним сприйняттям можна вважати здатність побороти, з одного боку, наївно-реалістичне сприйняття, а з іншого – однобоко-аналітичний підхід до мистецтва, уміння піднятися на синтетичний, творчий рівень діяльності.

При організації педагогічної роботи зі студентами слід мати на увазі, що характер суджень про мистецтво за своєю спрямованістю може тяжіти до розумового оцінного судження, джерело якого – засвоєння звичних оцінок. Засвоєна оцінка може дорівнювати виключно інтелектуальній, а може бути результатом засвоєння отриманої естетичної інформації. Така оцінка певною мірою відсторонена від індивідуальності студента, не завжди є його внутрішнім потягом. Швидше за все ця оцінка виробляється як критерій прийнятого громадського розуміння естетичних і художніх явищ. Формування цієї оцінки відбувається в результаті отримуваних об'єктивних пізнань у галузі мистецтва та дійсності, інтелектуального розвитку пропонує стандартів художньої критики. Таке розуміння специфіки художнього судження студентів буде враховуватися при розробці методики формування з метою найбільш адекватного виявлення специфіки їх смакових переваг.

Педагогічний аналіз проблеми формування художньо-естетичної культури студентів актуалізує питання про погодження індивідуальних смакових переваг із загальноприйнятими судженнями. Студенти заперечують необхідність врахування нормативного характеру естетичних оцінок і суджень, значення художньої критики у процесі спілкування з декоративно-ужитковим мистецтвом.

Так, справжня свобода вибору індивідуальної траєкторії навчання полягає у праві й можливості переваги тієї чи іншої техніки або видів декоративно-ужиткового мистецтва, але з достатньо повним, правильним розумінням усіх

інших. Тому в якості одного з методологічних положень підготовки майбутніх учителів до реалізації завдань художньо-естетичного виховання молоді ми обираємо визнання того, що обирати можна лише тоді, коли видно, що ти розумієшся на запропонованих зразках. Таким чином, однією з умов формування художньо-естетичної культури студентів виступає засвоєння певних нормативних уявлень про твори декоративно-ужиткового мистецтва, прийнятих даним суспільством на даному етапі його розвитку, цілеспрямована робота з розширення їх естетичної ерудиції.

На нашу думку, саме такий накопичений досвід і можна розглядати як схильність до художньо-естетичної діяльності. За такої умови починає працювати механізм ціннісно-змістової рефлексії, тобто співвідношення суб'єктивно оцінених нормативних переваг із соціально значимими стандартами цінності виробів декоративно-ужиткового мистецтва. У процесі підготовки майбутніх учителів до реалізації завдань художньо-естетичного виховання молоді слід уникати суворих, фіксованих схем типу «приймається» – «відкидається», «сподобається» – «не сподобається». З точки зору педагогічних умов ми ведемо мову про міру переваги, міру впливу на нього того чи іншого виду декоративно-ужиткового мистецтва.

У студентів формується відносно стійка для даного віку внутрішня потреба в певних художньо-естетичних переживаннях, власна творча установка, позиція. У проведеному нами аналізі суджень студентів підтверджується теоретична теза, що відносна самостійність смаку й ідеалу доводиться тим, що смак може впливати на ідеал так само, як ідеал на смак.

Таким чином, у процесі підготовки майбутніх учителів до реалізації завдань художньо-естетичного виховання молоді значну роль відіграють: індивідуальні особливості студентів, уміння осмислювати й усвідомлювати свій і чужий досвід; рівень репродуктивного і творчого уявлення й фантазії; соціокультурні традиції, культурне оточення у найширшому розумінні цього слова. Ці передумови створюють уявлення про складнощі у визначенні рівня сформованості оцінних критеріїв і смакових переваг студентів, тому що навіть при будь-якому зрізі ніколи не може бути єдиного результату, оскільки кожна особистість розвивається різними (індивідуальним) темпами.

Нами розроблено програму «Історія та морфологія народної творчості з практикумом» для напрямку підготовки 7.010103 «Технологічна освіта», спеціалізації «Технічна творчість». Метою курсу є подальший розвиток інтересу студентів до проблем народної творчості, зокрема

ознайомлення студентів із загальними історією виникнення, становлення, історичними тенденціями розвитку, сучасним станом та класифікаціями видів народної творчості, традиціями, художньо-стильовими особливостями та технологіями виконання виробів народної творчості. *Завдання курсу* – набуття майбутніми педагогами знань щодо історичного розвитку і класифікацій видів народної творчості, практичних умінь виконання виробів зі сфери народної творчості з пластичних матеріалів, шкіри, текстильних матеріалів, зі скла, паперу, металу, деревини. *Предмет навчальної дисципліни* – історія та морфологія декоративно-прикладного мистецтва. Курс передбачає лекції, семінарські заняття, лабораторно-практичні роботи, які виконуються студентами в навчальних аудиторіях і вдома, самостійну індивідуальну роботу, а також виконання творчого проекту.

Під час виконання лабораторно-практичних робіт у навчальних майстернях студенти розширюють знання про особливості побудови композиції виробів, види і способи художньої обробки матеріалів, освоюють виконання різних елементів виробів народної творчості та закріплюють теоретичні знання, отримані протягом лекційного курсу.

Список джерел:

1. Кассирер, Э. Философия символических форм. – Том 1. Язык [Текст] / Э.Кассирер. – М.; СПб.: Университетская книга, 2001. – 271 с. // Библиотека Елены Косиловой: [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://elenakosilova.narod.ru/studia2/cassirer.htm>
2. Кичук, Н.В. Творча особистість вчителя: педагогічні засади формування: навч. посіб. / Н.В. Кичук. – Ізмаїл: Ізмаїл. держ. ін-т; МПП «Принт майстер», 1999. – 196 с.

ВАСЮЧЕНКО П.В.,

доцент кафедри електроенергетики
Української інженерно-педагогічної академії,
кандидат педагогічних наук

ЧЕРНЮК А.М.,

старший преподаватель кафедри електроенергетики
Української інженерно-педагогічної академії

НЕСТОРУК Н.А.,

ассистент кафедры охраны труда и инженерной педагогики
Української інженерно-педагогічної академії

УДК 378.147.88

ПОВЫШЕНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ ВЫПУСКНИКА ВУЗА ЗА СЧЕТ РАЗВИТИЯ СИСТЕМЫ ТЕХНИЧЕСКОГО ТВОРЧЕСТВА СТУДЕНТОВ

Проведен анализ влияния развития системы технического творчества студентов на качество подготовки молодых специалистов, формирования их профессиональной компетентности. Раскрыты особенности создания центра технического творчества студентов в рамках Украинской инженерно-педагогической академии.

Ключевые слова: техническое творчество студентов, компетентность выпускника ВУЗа, конкурентноспособность выпускника ВУЗа, качество подготовки специалистов.

Проведено аналіз впливу розвитку системи технічної творчості студентів на якість підготовки молодих фахівців, формування їх професійної компетентності. Розкриті особливості створення центру технічної творчості студентів у рамках Української інженерно-педагогічної академії.

Ключові слова: технічна творчість студентів, компетентність випускника ВНЗ, конкурентноспроможність випускника ВНЗ, якість підготовки фахівців.

The analysis of influencing of development of the system of technical creation of students is conducted on quality of preparation of young specialists, formings of their professional competence. The features of creation of center of technical creation of students are exposed within the framework of the Ukrainian engineer-pedagogical academy.

Keywords: technical creation of students, competence of graduating student of Institute of higher, graduating student of Institute of higher, quality of preparation of specialists.

Постановка проблеми. Динамический процесс обновления техники и технологий выдвигает высокие требования к уровню квалификации выпускников учебных заведений. Поэтому на современном этапе развития общества повышается роль подготовки высоко компетентных

специалистов разных профилей, которые не только обладают сформированными профессиональными знаниями и умениями, но и готовы применить свои способности в профессиональной деятельности. Модернизация образования в профессиональной школе направлена на улучшение подготовки таких